

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 27ης Μαρτίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Επιδοτήσεις – Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Κίνας – Οριστικός αντισταθμιστικός δασμός – Κανονισμός (ΕΚ) 597/2009»

Στην υπόθεση C-237/17 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2017,

Canadian Solar Emea GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., με έδρα το Changshu (Κίνα),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., με έδρα το Luoyang (Κίνα),

Csi Cells Co. Ltd, με έδρα το Suzhou,

Csi Solar Power Group Co. Ltd, πρώην Csi Solar Power (China) Inc., με έδρα το Suzhou,

εκπροσωπούμενες από τους J. Bourgeois και A. Willems, avocats, καθώς και από τους S. De Knor και M. Meulenbelt, advocaten,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile, επικουρούμενη από τον N. Tuominen, avocată,

καθού πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland και N. Kuplewatzky,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο του έβδομου τμήματος, προεδρεύοντα του τέταρτου τμήματος, K. Jürimäe, K. Λυκούργο (εισηγητή), E. Juhász και C. Vajda, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσως που άσκησαν οι Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd και Csi Solar Power Group Co. Ltd, πρώην Csi Solar Power (China) Inc. (στο εξής: Csi Solar Power) ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28 Φεβρουαρίου 2017, JingAo Solar κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-158/14, T-161/14 και T-163/14 μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2017:126), στο μέτρο που με την απόφαση αυτή το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με την οποία είχαν ζητήσει την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1239/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψέλες), καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 66, στο εξής: επίδικος κανονισμός), καθόσον ο κανονισμός αυτός τις αφορούσε.
- 2 Με την αντανάιρεσή της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που είχε προβληθεί από την Επιτροπή.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 188, σ. 93, στο εξής: βασικός κανονισμός), προβλέπει τα εξής:

«Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει η ύπαρξη αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων και ζημίας, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει παρέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 31, το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], αποφασίζοντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό αντισταθμιστικό δασμό.

Το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση, εκτός αν αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να την απορρίψει εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης από την Επιτροπή.

[...]

- 4 Με το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού επιβάλλεται οριστικός αντισταθμιστικός δασμός ύψους 6,4 % στις κινεζικές εταιρίες οι οποίες, όπως και οι αναιρεσιούσες, δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα αλλά συνεργάστηκαν στην έρευνα και οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα του κανονισμού αυτού.

- 5 Εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις, το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει, κατ' ουσίαν, ότι οι εισαγωγές που διασαφίζονται για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν επί του παρόντος στον κωδικό ΣΟ ex 8541 40 90 (κωδικοί TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 και 8541 40 90 39) και οι οποίες έχουν τιμολογηθεί από εταιρίες από τις οποίες έχουν γίνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων εκ μέρους της Επιτροπής και των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/707/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2013, για τη βεβαίωση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων (ΕΕ 2013, L 325, σ. 214), απαλλάσσονται από τον αντισταθμιστικό δασμό που επιβάλλεται με το άρθρο 1 του ίδιου κανονισμού.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 6 Οι αναιρεσιούσες ανήκουν στον όμιλο Canadian Solar. Οι Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. και Csi Solar Power είναι παραγωγοί-εξαγωγείς κυψελών και συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου. Η Canadian Solar Emea παρουσιάζεται ως ο συνδεδεμένος με τις εταιρίες αυτές εισαγωγέας που είναι εγκατεστημένος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 7 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2012 η Επιτροπή εξέδωσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ανακοίνωση έναρξης διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, C 269, σ. 5).
- 8 Συγχρόνως, στις 8 Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ανακοίνωση έναρξης διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, C 340, σ. 13).
- 9 Ο όμιλος Canadian Solar συνεργάστηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.
- 10 Στις 23 Νοεμβρίου 2012 οι αναιρεσιούσες υπέβαλαν αίτημα να περιληφθούν στο δείγμα, σύμφωνα με το άρθρο 27 του βασικού κανονισμού. Το αίτημά τους δεν έγινε δεκτό.
- 11 Την 1η Μαρτίου 2013 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 182/2013, για την καταγραφή των εισαγωγών φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 61, σ. 2).
- 12 Στις 4 Ιουνίου 2013 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 513/2013, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2013 (ΕΕ 2013, L 152, σ. 5).
- 13 Στις 2 Αυγούστου 2013 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2013/423/ΕΕ, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 209, σ. 26), από ομάδα συνεργασθέντων Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, οι οποίοι απαριθμούνται στο παράρτημα της απόφασης αυτής και μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν οι Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. και Csi Solar Power, από κοινού

με το Εμπορικό Επιμελητήριο της Κίνας για τις εισαγωγές και εξαγωγές μηχανημάτων και ηλεκτρονικών προϊόντων (*chambre de commerce chinoise pour l'importation et l'exportation de machines et de produits électroniques*, στο εξής: CCCME).

- 14 Την ίδια ημέρα η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 748/2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 513/2013, (ΕΕ 2013, L 209, σ. 1), προκειμένου να ληφθεί υπόψη η απόφαση 2013/423. Το άρθρο 6 του κανονισμού 513/2013, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 748/2013, προβλέπει, κατ' ουσίαν, ότι απαλλάσσονται από τον δασμό αντνιτάμπινγκ που επιβάλλεται με το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, οι εισαγωγές που διασαφίζονται για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία όσον αφορά προϊόντα τα οποία προσδιορίζονται στον κανονισμό αυτό και οι οποίες έχουν τιμολογηθεί από εταιρίες από τις οποίες έχουν γίνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων εκ μέρους της Επιτροπής και των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης 2013/423.
- 15 Στις 27 Αυγούστου 2013 η Επιτροπή κοινοποίησε τα ουσιαστικά πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων σκόπευε να προτείνει την επιβολή δασμών αντνιτάμπινγκ επί των εισαγωγών συστοιχιών και βασικών συστατικών στοιχείων (κυψέλες) καταγωγής ή προέλευσης Κίνας.
- 16 Κατόπιν της οριστικής κοινοποίησης των συμπερασμάτων των διαδικασιών αντνιτάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων, οι παραγωγοί-εξαγωγείς από κοινού με το CCCME υπέβαλαν κοινοποίηση για την τροποποίηση της αρχικής τους προσφοράς για ανάληψη υποχρέωσης. Η Επιτροπή έκανε δεκτούς τους όρους της ανάληψης υποχρέωσης προκειμένου να εξαλειφούν και οι ζημιογόνες επιπτώσεις των επιδοτούμενων εισαγωγών. Ζήτησαν να μετάρχουν σε αυτή την ανάληψη υποχρέωσης και ορισμένοι ακόμη παραγωγοί-εξαγωγείς.
- 17 Στις 2 Δεκεμβρίου 2013 το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό. Την ίδια ημέρα το Συμβούλιο εξέδωσε και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1238/2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψελών), καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 1).
- 18 Στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση 2013/707, με την οποία αποδέχθηκε την τροποποιημένη ανάληψη υποχρέωσης που είχε προταθεί εκ μέρους των παραγωγών-εξαγωγέων του παραρτήματος της απόφασης αυτής από κοινού με το CCCME στο πλαίσιο των διαδικασιών αντνιτάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων.
- 19 Μετά την κατάθεση της προσφυγής ακυρώσεως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/866, της 4ης Ιουνίου 2015, για την ανάκληση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης για τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς, σύμφωνα με την εκτελεστική απόφαση 2013/707 (ΕΕ 2015, L 139, σ. 30). Με το άρθρο 1 του εκτελεστικού αυτού κανονισμού ανακλήθηκε η αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης, μεταξύ άλλων, για τις εταιρίες Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co., και Csi Solar Power. Ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός άρχισε να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, δηλαδή στις 6 Ιουνίου 2015.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 20 Προς στήριξη της προσφυγής οι αναιρεσείουσες προέβαλαν τρεις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 12 και 13, του βασικού κανονισμού, ο δεύτερος σε παράβαση των άρθρων 1 και 27 του κανονισμού αυτού και ο τρίτος σε παράβαση του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού.
- 21 Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που είχε προβληθεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι η αποδοχή μιας προσφοράς ανάληψης υποχρέωσης δεν επηρεάζει ούτε το παραδεκτό της προσφυγής που ασκείται κατά πράξεως επιβολής αντισταθμιστικού δασμού ούτε την εκτίμηση των λόγων που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής αυτής και ότι οι αναιρεσείουσες εξακολουθούσαν να έχουν συμφέρον για την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.
- 22 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τους λόγους ακυρώσεως που είχαν προβληθεί από τις προσφεύγουσες προς στήριξη της προσφυγής τους. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως ως απαραδέκτους και τον τρίτο ως αβάσιμο. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στο σύνολό της.

Αιτήματα των διαδίκων

- 23 Με την αίτηση αναίρεσως οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:
- να αναірέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
  - να κάνει δεκτό το αίτημα που υποβλήθηκε πρωτοδίκως και να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό, στο μέτρο που αυτός τις αφορά·
  - να καταδικάσει το καθού πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσειουσών, καθώς και στα δικά του δικαστικά έξοδα, τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στην κατ' αναίρεση δίκη·
  - να καταδικάσει κάθε άλλο διάδικο της κατ' αναίρεση δίκης στα δικαστικά του έξοδα ή, επικουρικώς,
  - να αναірέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
  - να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς έκδοση νέας απόφασης·
  - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης, ώστε να αποφασίσει επ' αυτών το Γενικό Δικαστήριο και
  - να καταδικάσει κάθε άλλον διάδικο της κατ' αναίρεση δίκης στα δικαστικά του έξοδα.
- 24 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναίρεσως και
  - να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά τους έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 25 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναίρεσως και

- να καταδικάσει τις αναιρεσεύουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 26 Με την αντανάιρσή της η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο, ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
  - να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή ή
  - επικουρικώς, να κρίνει άνευ αντικειμένου την προσφυγή ή
  - όλως επικουρικώς, να κηρύξει αβάσιμη την προσφυγή και να κρίνει εσφαλμένη την ερμηνεία που έδωσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως σε σχέση με την κατ' άρθρο 8 του βασικού κανονισμού αιτιώδη συνάφεια, και
  - να καταδικάσει τις αναιρεσεύουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Οι αναιρεσεύουσες ζητούν από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αντανάιρση στο σύνολό της,
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσειουσών και στα δικά της δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο τόσο της προσφυγής όσο και της αντανάιρσης, και
  - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά του έξοδα.

Επί της αντανάιρσης

- 28 Με την αντανάιρση η Επιτροπή βάλλει, κατά κύριο λόγο, κατά του παραδεκτού της προσφυγής, το οποίο αποτελεί προκαταρκτικό ζήτημα σε σχέση με τα ζητήματα ουσίας που εγείρονται με την αίτηση αναιρέσεως. Συνεπώς, η εξέταση της αντανάιρσης πρέπει να προηγηθεί.
- 29 Προς στήριξη της αντανάιρσής της η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο, προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός ήταν αφεαυτού ικανός να αναπτύξει έννομες συνέπειες για τις αναιρεσεύουσες. Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, προσάπτεται στο Γενικό Δικαστήριο έλλειψη αιτιολογίας και πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον αυτό έκρινε ότι το συμφέρον των αναιρεσειουσών προς ακύρωση του επίδικου κανονισμού εξακολουθούσε να είναι ενεστώδες κατά τον χρόνο έκδοσης της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

Επί του πρώτου λόγου της αντανάιρσης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 30 Ο πρώτος λόγος της αντανάιρσης, που αποτελεί τον κύριο λόγο, αναπτύσσεται σε δύο σκέλη.
- 31 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, το οποίο βάλλει κατά των σκέψεων 38 έως 44 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη διαπίστωσή του ότι η έννομη κατάσταση των αναιρεσειουσών επηρεάζεται από τον επίδικο κανονισμό και όχι από την εκτελεστική απόφαση 2013/707, ισχυρίζεται δε ότι, εν πάση περιπτώσει, καταλήγοντας στο συμπέρασμα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τη γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης περί θεσμικής ισορροπίας και παρέβη τα άρθρα 13 και 14 του βασικού κανονισμού.

- 32 Πρώτον, η Επιτροπή θεωρεί ότι το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά του επίδικου κανονισμού είναι κατάλληλο μέσο για να αμφισβητηθούν οι διαπιστώσεις περί υπάρξεως επιδοτήσεων, ζημίας και αιτιώδους συνάφειας παραβλέπει πλήρως το γεγονός ότι οι αναιρεσείουσες, αν σκοπός τους ήταν να βάλουν κατά των διαπιστώσεων αυτών, έπρεπε να προσβάλουν την εκτελεστική απόφαση 2013/707. Από όσα εκθέτει το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να στηριχθεί, όμως, μόνον το συμπέρασμα ότι προσφυγή μπορούσε να ασκηθεί είτε κατά του επίδικου κανονισμού είτε κατά της εκτελεστικής απόφασης 2013/707. Ως εκ τούτου, υφίσταται πλημμελής αιτιολογία, δεδομένου ότι δεν είναι δυνατόν να συναχθεί από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ο λόγος για τον οποίο η πράξη που θα έπρεπε να προσβληθεί θα ήταν κατ' ανάγκην ή κατά κανόνα ο επίδικος κανονισμός και όχι η εκτελεστική απόφαση 2013/707, από την οποία απορρέουν στην πραγματικότητα τα δικαιώματα και/ή οι υποχρεώσεις για τον εισαγωγέα.
- 33 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η προσφυγή πρέπει να ασκηθεί κατά του επίδικου κανονισμού και όχι κατά της εκτελεστικής απόφασης 2013/707, παραβίασε τη γενική αρχή της θεσμικής ισορροπίας, καθώς και την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής που θεσπίζεται στα άρθρα 13 και 14 του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα, από το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου συνάγεται ότι η ως άνω εκτελεστική απόφαση δεν επαρκεί αφεαυτής, αλλά πρέπει να επικυρωθεί με τη θέσπιση αυτοτελών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στην οποία προέβη το Συμβούλιο εκδίδοντας τον επίδικο κανονισμό.
- 34 Περαιτέρω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αυτά τα νομικά σφάλματα δεν θα μπορούσαν να θεραπευθούν με την παράθεση, στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, του συμπεράσματος ότι τα δικαστήρια της Ένωσης έχουν επιβεβαιώσει «εμμέσως πλην σαφώς» ότι είναι παραδεκτή η προσφυγή που ασκείται κατά κανονισμών επιβολής οριστικών δασμών από πρόσωπα των οποίων έχει γίνει δεκτή ανάληψη υποχρέωσης. Αφενός, ένα τέτοιο ζήτημα δεν εξετάστηκε από τη μνημονευόμενη στη σκέψη αυτή νομολογία και, αφετέρου, η νομολογία αυτή έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την απόφαση της 29ης Μαρτίου 1979, NTN Toyο Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου (113/77, EU:C:1979:91).
- 35 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου της αντανάιρεσης η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αποδοχή ανάληψης υποχρεώσεων αποτελεί ευμενή πράξη, της οποίας η έκδοση ζητήθηκε από τις αναιρεσείουσες και η οποία δεν επηρεάζει την έννομη κατάστασή τους. Το αντίθετο συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ακόμη και αν υποθεθεί ότι είναι ορθό, αποδεικνύει την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για να ζητηθεί η ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης 2013/707 και όχι του επίδικου κανονισμού. Κατά την Επιτροπή, η σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης περιλαμβάνει δύο νομικά σφάλματα.
- 36 Πρώτον, στη σκέψη 43 δεν εξηγείται για ποιο λόγο η αποδοχή, εκ μέρους της Επιτροπής, ανάληψης υποχρέωσης διαφέρει από μια απόφαση της Επιτροπής με την οποία αυτή κηρύσσει συμβατή με την εσωτερική αγορά μια συγκέντρωση που της έχει κοινοποιηθεί, από μια δήλωση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται ότι μια συμφωνία δεν είναι αντίθετη προς το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ή από μια απόφαση που κηρύσσει συμβατή με την εσωτερική αγορά μια κρατική ενίσχυση που έχει κοινοποιηθεί.
- 37 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει την έκδοση διακριτής πράξης όταν η Επιτροπή ολοκληρώσει την έρευνά της σχετικά με τις επιδοτήσεις και τη ζημία. Το συμπέρασμα, όμως, του Γενικού Δικαστηρίου θα κατέληγε στο αποτέλεσμα μια εταιρία που προτείνει την ανάληψη υποχρεώσεων να υποχρεούται να προσβάλει προκαταβολικά την απόφαση για την αποδοχή της δέσμευσης αυτής προτού καν ολοκληρωθεί –πολλούς μήνες μετά– η έρευνα κατά των επιδοτήσεων.
- 38 Η Επιτροπή επισημαίνει, χάριν πληρότητας, ότι η σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης περιλαμβάνει δύο νομικά σφάλματα. Αφενός, η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο επίδικος κανονισμός μετέβαλε την έννομη κατάσταση των αναιρεσειουσών όσον αφορά τους «αντισταθμιστικούς δασμούς για τα προϊόντα που δεν καλύπτονται από την ανάληψη υποχρέωσης»

ερείδεται επί νομικού σφάλματος ως προς την ερμηνεία της προσφοράς ανάληψης υποχρέωσης ή σε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων από το Γενικό Δικαστήριο, αν η προσφορά αυτή χαρακτηριστεί «πραγματικό στοιχείο». Ειδικότερα, κατά την Επιτροπή, οι αναιρεσείουσες δεν είχαν το δικαίωμα να πωλήσουν το επίμαχο προϊόν κατά τρόπο διαφορετικό από τον προβλεπόμενο στους όρους της ανάληψης υποχρέωσης, όπως προκύπτει σαφώς και χωρίς αμφισημία από το κείμενο της προσφοράς ανάληψης υποχρέωσης. Συνεπώς, δασμοί θα μπορούσαν να υπάρξουν μόνο για τα προϊόντα που θα υπερέβαιναν το ετήσιο επίπεδο και όχι για «προϊόντα που δεν καλύπτονται από την ανάληψη υποχρέωσης».

- 39 Αφετέρου, οι δασμοί για τα «προϊόντα [...] που θα υπερέβαιναν το ετήσιο επίπεδο» είχαν ήδη περιληφθεί στην προσφορά ανάληψης υποχρέωσης και, συνεπώς, δεν επρόκειτο για νέο δικαίωμα ή υποχρέωση που απέρρευε από τον επίδικο κανονισμό.
- 40 Οι αναιρεσείουσες φρονούν ότι ο πρώτος λόγος της αντανάιρεσης πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 41 Με τον πρώτο λόγο της αντανάιρεσης η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 38 έως 44 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός μπορούσε να αναπτύξει αφεαυτού έννομες συνέπειες για τις αναιρεσείουσες.
- 42 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού προβάλλεται, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς το συμπέρασμά του ότι η έννομη κατάσταση των αναιρεσειουσών επηρεάζεται από τον επίδικο κανονισμό και όχι από την εκτελεστική απόφαση 2013/707, με την οποία η Επιτροπή αποδέχθηκε την ανάληψη υποχρέωσης που προτάθηκε από τους απαριθούμενους στο παράρτημά της παραγωγούς-εξαγωγείς, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και αυτοί του ομίλου Canadian Solar, και ότι, εν πάση περιπτώσει, καταλήγοντας στο συμπέρασμα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της θεσμικής ισορροπίας.
- 43 Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι σε αντίθεση προς τα επιχειρήματα της Επιτροπής, στις σκέψεις 38 έως 44 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφαινεται ούτε ότι ο επίδικος κανονισμός πρέπει κατ' ανάγκην ή κατά κανόνα να αποτελεί την προσβαλλόμενη πράξη ούτε ότι η προσφυγή ακυρώσεως έπρεπε να ασκηθεί κατά του κανονισμού αυτού και όχι κατά της εκτελεστικής απόφασης 2013/707. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα της Επιτροπής στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν αιτιολόγησε κάτι το οποίο δεν έχει καν διατυπώσει.
- 44 Κατά δεύτερον, αφενός, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αν γινόταν δεκτή η άποψη της Επιτροπής, τότε οι επιχειρήσεις των οποίων γίνεται αποδεκτή από την Επιτροπή η ανάληψη υποχρέωσης για ελάχιστη τιμή εισαγωγής (στο εξής: ΕΤΕ) δεν θα μπορούσαν να προσβάλουν τον κανονισμό με τον οποίο επιβάλλεται σε βάρος τους οριστικός αντισταθμιστικός δασμός. Όπως, όμως, επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ούτε το Γενικό Δικαστήριο ούτε το Δικαστήριο, στις μνημονευόμενες στις σκέψη αυτή αποφάσεις τους, έκριναν ότι είναι απαράδεκτη η προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από επιχείρηση κατά κανονισμού με τον οποίο της επιβάλλεται οριστικός δασμός αντντάμπινγκ, λόγω του ότι έχει γίνει αποδεκτή από την Επιτροπή προσφορά ανάληψης υποχρέωσης ΕΤΕ από την επιχείρηση αυτή.
- 45 Αφετέρου, επιβάλλεται να επισημανθεί ότι ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει κατ' ανάγκην την έννομη κατάσταση των αναιρεσειουσών, στο μέτρο που, σε περίπτωση ακύρωσης ενός τέτοιου κανονισμού, η προσφορά ανάληψης υποχρέωσης θα καθίστατο ανίσχυρη. Αυτό ακριβώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

- 46 Υπενθυμίζεται, επίσης, ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 41 και 42 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι αναιρεσείουσες εξακολουθούν να υπόκεινται στους αντισταθμιστικούς δασμούς που προβλέπονται από τον επίδικο κανονισμό, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 αυτού, για τις εισαγωγές που υπερβαίνουν το ετήσιο επίπεδο που προβλέπεται στην ανάληψη υποχρέωσης ΕΤΕ.
- 47 Εντός ενός τέτοιου πλαισίου, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποστηρίξει βασίμως ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της θεσμικής ισορροπίας. Αντιθέτως, η άποψη της Επιτροπής ότι οι αναιρεσείουσες θα έπρεπε να προσβάλουν την εκτελεστική απόφαση 2013/707, αν σκοπός τους ήταν να βάλουν κατά των συμπερασμάτων που αφορούσαν την ύπαρξη επιδοτήσεων, θα μπορούσε να γίνει δεκτή μόνον αν το Συμβούλιο ήταν υποχρεωμένο να εκδώσει κανονισμό για την επιβολή οριστικών αντισταθμιστικών μέτρων από τη στιγμή που θα γινόταν αποδεκτή από την Επιτροπή η προσφορά ανάληψης υποχρέωσης μιας επιχείρησης. Ωστόσο, η αρμοδιότητα που έχει στο πλαίσιο αυτό το Συμβούλιο δεν είναι δέσμια αρμοδιότητα, όπως προκύπτει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση της Επιτροπής, εκτός αν αποφασίσει να την απορρίψει.
- 48 Υπενθυμίζεται, επ' αυτού, ότι ο ρόλος της Επιτροπής εντάσσεται στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεως του Συμβουλίου. Όπως προκύπτει από τις διατάξεις του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή οφείλει να διενεργεί έρευνες και να αποφασίζει, βάσει των ερευνών αυτών, την περάτωση της διαδικασίας ή αντίθετα τη συνέχισή της, λαμβάνοντας προσωρινά μέτρα και προτείνοντας στο Συμβούλιο τη λήψη οριστικών μέτρων. Ωστόσο, το όργανο που αποφαινεται οριστικά είναι το Συμβούλιο (πρβλ. απόφαση της 14ης Μαρτίου 1990, *Nashua Corporation* κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, C-133/87 και C-150/87, EU:C:1990:115, σκέψη 8).
- 49 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου της αντανάιρεσης πρέπει να απορριφθεί.
- 50 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου της αντανάιρεσης, κατά το οποίο, σε αντίθεση προς ό,τι προκύπτει από τη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης ΕΤΕ αποτελεί ευμενή πράξη για τις αναιρεσείουσες, η οποία δεν επηρεάζει την έννομη κατάστασή τους, αρκεί η επισήμανση ότι το ζήτημα αυτό δεν ασκεί καμία επιρροή, δεδομένου ότι η πράξη κατά της οποίας βάλλει η προσφυγή ακυρώσεως που κρίθηκε παραδεκτή από το Γενικό Δικαστήριο είναι ο επίδικος κανονισμός και όχι η εκτελεστική απόφαση 2013/707, με την οποία η Επιτροπή αποδέχθηκε την εν λόγω ανάληψη υποχρέωσης.
- 51 Όσον αφορά τα δύο προβαλλόμενα νομικά σφάλματα της σκέψης 44 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, τα οποία η Επιτροπή έχει επισημάνει για λόγους πληρότητας, τα σφάλματα αυτά, ακόμη και αν θεωρηθούν αποδεδειγμένα, δεν θα μπορούσαν, βάσει όσων προκύπτουν από τις σκέψεις 41 έως 48 της παρούσας απόφασης, να ασκήσουν επιρροή στο κύρος της κρίσης του Γενικού Δικαστηρίου ότι η ένσταση απαραδέκτου του Συμβουλίου και της Επιτροπής έπρεπε να απορριφθεί λόγω του ότι ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει την έννομη κατάσταση των αναιρεσείουσών.
- 52 Επισημαίνεται επίσης ότι, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, ο νομοθέτης της Ένωσης, εκδίδοντας τον κανονισμό αυτό, θέσπισε μέτρα εμπορικής άμυνας που αποτελούν σύνολο ή «πακέτο» μέτρων, το οποίο αποσκοπεί στην επίτευξη κοινού αποτελέσματος, δηλαδή στην εξάλειψη των επιζήμιων συνεπειών, στη βιομηχανία της Ένωσης, της κινεζικής επιδότησης που αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα, με παράλληλη διασφάλιση των συμφερόντων της βιομηχανίας αυτής, καθώς και ότι το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού δεν μπορεί να διαχωριστεί από τις υπόλοιπες διατάξεις του ίδιου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2017, *SolarWorld* κατά Συμβουλίου, C-205/16 P, EU:C:2017:840, σκέψεις 46 και 57).
- 53 Κατόπιν τούτων, ο πρώτος λόγος της αντανάιρεσης πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου της αντανάιρεσης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 54 Με τον δεύτερο λόγο της αντανάιρεσης ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο, υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο καλώς έκρινε, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ο επίδικος κανονισμός μετέβαλε την έννομη κατάσταση των αναιρεσειουσών λόγω του ότι μόνο βάσει αυτού του κανονισμού οι αναιρεσειούσες υποχρεούνται να καταβάλλουν δασμούς για τους ηλιακούς συλλέκτες που υπερβαίνουν τον ετήσιο όγκο, η προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατέστη άνευ αντικειμένου την ημέρα που τέθηκε σε ισχύ ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/866, με τον οποίο ανακλήθηκε η αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης των αναιρεσειουσών.
- 55 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι μέχρι τη θέση σε ισχύ του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού δεν είχε εξαντληθεί το προβλεπόμενο στην αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης των αναιρεσειουσών ετήσιο επίπεδο εισαγωγών του επίμαχου προϊόντος. Επιπλέον, ακόμη και αν οι αναιρεσειούσες είχαν αντλήσει έννομο συμφέρον από τη ρήτρα ανάληψης υποχρέωσης που προέβλεπε την καταβολή δασμού για την εισαγωγή προϊόντων καθ' υπέρβαση του εν λόγω ανωτάτου επιπέδου, το έννομο αυτό συμφέρον εξέλιπε, πάντως, την ημέρα που τέθηκε σε ισχύ ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός, με αποτέλεσμα κατά τον χρόνο αυτό η προσφυγή ακυρώσεως να έχει καταστεί άνευ αντικειμένου. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να απαντήσει στο επιχείρημα αυτό, το οποίο είχε προβληθεί από την Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 56 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο απάντησε στο επιχείρημα αυτό με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η απάντησή του δεν αφορά το ζήτημα που είχε τεθεί από την Επιτροπή. Συγκεκριμένα, ακριβώς επειδή η Επιτροπή ανακάλεσε την αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης ως προς τις αναιρεσειούσες λόγω της αθέτησης της ανάληψης υποχρέωσης, οι έννομες συνέπειες της ανάληψης υποχρέωσης δεν μπορούσαν πλέον να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον των αναιρεσειουσών.
- 57 Οι αναιρεσειούσες φρονούν ότι ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως ακατάληπτος και, εν πάση περιπτώσει, ως αλυσιτελής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 58 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απόρριψη του πρώτου λόγου της αντανάιρεσης συνεπάγεται την απόρριψη και του δεύτερου λόγου αυτής. Συγκεκριμένα, από την εκτίμηση που οδήγησε στην απόρριψη του πρώτου λόγου της αντανάιρεσης προκύπτει ότι ο επίδικος κανονισμός επάγεται συνέπειες για την έννομη κατάσταση των αναιρεσειουσών, ανεξαρτήτως της ύπαρξης της εκτελεστικής απόφασης 2013/707.
- 59 Το γεγονός ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/866 ανακάλεσε την αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης που είχε προταθεί από τις αναιρεσειούσες και την οποία προέβλεπε η εν λόγω εκτελεστική απόφαση 2013/707, ενώ δεν είχε εξαντληθεί το προβλεπόμενο στην αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης των αναιρεσειουσών ετήσιο επίπεδο εισαγωγών του επίμαχου προϊόντος, δεν θα μπορούσε να ασκήσει οποιαδήποτε επιρροή στη διαπίστωση ότι ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει την έννομη κατάσταση των αναιρεσειουσών, με αποτέλεσμα αυτές να έχουν ασκήσει παραδεκτώς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως κατά του ανωτέρω κανονισμού.
- 60 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος της αντανάιρεσης πρέπει να απορριφθεί.

- 61 Όσον αφορά το αίτημα της Επιτροπής, το οποίο υποβλήθηκε όλως επικουρικός, να κηρυχθεί αβάσιμη η προσφυγή και εσφαλμένος ο τρόπος με τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, την κατ' άρθρο 8 του βασικού κανονισμού αιτιώδη συνάφεια, το αίτημα αυτό επιβάλλεται να απορριφθεί ως απαράδεκτο, στο μέτρο που δεν στηρίζεται σε καμία νομική επιχειρηματολογία.
- 62 Κατόπιν των ανωτέρω, η αντανάιρεση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 63 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως οι αναιρεσείουσες προβάλλουν έναν μοναδικό λόγο αναιρέσεως, με τον οποίο υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, απαιτώντας, στις σκέψεις 61 έως 71 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, να αποδείξουν οι αναιρεσείουσες ότι έχουν συμφέρον για την υποβολή του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, και ότι, εν πάση περιπτώσει, προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες στην πραγματικότητα είχαν τέτοιο συμφέρον.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 64 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν, κατά πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο, εφαρμόζοντας κατ' αναλογία στη δυνατότητα προβολής μεμονωμένων λόγων ακυρώσεως τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία ο προσφεύγων υποχρεούται να αποδείξει ότι έχει έννομο συμφέρον, ήτοι συμφέρον προς ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, για τέσσερις διαφορετικούς λόγους.
- 65 Πρώτον, η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ήταν αντίθετη προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία απαιτεί από τους προσφεύγοντες να αποδεικνύουν απλώς ότι έχουν συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης.
- 66 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διακρίνει τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως από τις καταστάσεις στις οποίες ένας λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος λόγω του ότι ο προσφεύγων δεν νομιμοποιείται να τον προβάλει. Οι καταστάσεις αυτές, όπως έχουν προσδιοριστεί στη νομολογία, αφορούν, αφενός, την περίπτωση στην οποία ο λόγος ακυρώσεως δεν αφορά τον προσφεύγοντα αλλά υπηρετεί το γενικό συμφέρον ή τα συμφέροντα του νόμου και, αφετέρου, την περίπτωση στην οποία ο λόγος ακυρώσεως αφορά κανόνες, όπως αυτοί του εσωτερικού κανονισμού ενός οργάνου, οι οποίοι δεν σκοπούν στην προστασία των ιδιωτών. Οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως δεν ενέπιπταν σε αυτό το είδος καταστάσεων ούτε διαπιστώθηκε κάτι τέτοιο από το Γενικό Δικαστήριο.
- 67 Δεύτερον, οι αναιρεσείουσες επικαλούνται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας συνιστάμενη στο ότι Γενικό Δικαστήριο δεν τους επέτρεψε να προβάλουν τους λόγους που θεωρούσαν πρόσφορους, κατά παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 68 Τρίτον, οι αναιρεσείουσες φρονούν ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι όφειλαν να αποδείξουν το συμφέρον που είχαν προς προβολή του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι οι λόγοι αυτοί ήταν απαράδεκτοι προσβάλλει το δικαίωμά τους σε πραγματική προσφυγή, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 47 του Χάρτη. Συγκεκριμένα, οι αναιρεσείουσες ήταν υποχρεωμένες να ασκήσουν προσφυγή εντός της προθεσμίας του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, προκειμένου να αποτρέψουν την παραγραφή των δικαιωμάτων τους, δεδομένου ότι σε διαφορετική περίπτωση θα διέτρεχαν τον κίνδυνο, σύμφωνα με τη νομολογία που απορρέει

από την απόφαση της 9 Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), να απολέσουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν το κύρος του επίδικου κανονισμού ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους στο πλαίσιο υποβολής αίτησης προδικαστικής απόφασης.

- 69 Στο πλαίσιο αυτό, οι αναιρεσείουσες υπενθυμίζουν ότι κατά το Γενικό Δικαστήριο το συμφέρον τους προς προβολή των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως είναι υποθετικό, κάτι που σημαίνει ότι, σε περίπτωση που το συμφέρον τους προς προβολή των λόγων αυτών γεννιόταν μετά τη λήξη της προθεσμίας των δύο μηνών του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, θα στερούνταν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Μια τέτοια κατάσταση θα ήταν κατά μείζονα λόγο προβληματική, δεδομένου ότι μία από τις αναιρεσείουσες, η Canadian Solar Emea, εταιρία εισαγωγών, θα μπορούσε να προσβάλει το κύρος του επίδικου κανονισμού ενώπιον εθνικού δικαστηρίου ανά πάσα στιγμή αν δεν είχε συνδεθεί με τις λοιπές αναιρεσείουσες, οι οποίες είναι εταιρίες εξαγωγών.
- 70 Τέταρτον, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεώς τους, δεδομένου ότι δεν συζητήθηκε αναλυτικά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου το ζήτημα του παραδεκτού των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, το ζήτημα αυτό δεν είχε προβληθεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή κατά την έγγραφη διαδικασία ούτε εξετάστηκε πλήρως κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, με αποτέλεσμα να μην μπορέσουν οι αναιρεσείουσες να αποδείξουν ότι παρήγαν και εξήγαν στην Ένωση, και εισήγαν στην Ένωση, συστοιχίες καταγωγής τρίτης χώρας αλλά προέλευσης Κίνας και ότι εισήγαν στην Ένωση συστοιχίες καταγωγής Κίνας αλλά προέλευσης τρίτης χώρας.
- 71 Κατά δεύτερον, οι αναιρεσείουσες θεωρούν ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, κρίνοντας, στις σκέψεις 66 έως 70 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι δεν είχαν συμφέρον να προβάλουν τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως.
- 72 Αφενός, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, έχουν έννομο συμφέρον να ενεργήσουν προς αποτροπή της επανάληψης σφαλμάτων στα οποία θα μπορούσαν να υποπέσουν τα θεσμικά όργανα βάσει εσφαλμένης ερμηνείας των διατάξεων του βασικού κανονισμού, κάτι που θα συνέβαινε εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή εξέδωσε νέο κανονισμό, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/366 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2017, για την επιβολή οριστικών αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, ύστερα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 (ΕΕ 2017, L 56, σ. 1), ο οποίος παρατείνει τη διάρκεια του επίδικου κανονισμού κατά δεκαοκτώ μήνες και ο οποίος επαναλαμβάνει τα ίδια σφάλματα.
- 73 Αφετέρου, οι λόγοι που προβλήθηκαν από τις αναιρεσείουσες αφορούσαν την έκταση της έρευνας κατά των επιδοτήσεων, η οποία θα επηρέαζε εν συνεχεία την αντισταθμιστική επιδότηση, τη ζημία, την αιτιώδη συνάφεια και τις εκτιμήσεις του συμφέροντος της Ένωσης που οδήγησαν το Συμβούλιο στην έκδοση του επίδικου κανονισμού.
- 74 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν να απορριφθεί ο πρώτος λόγος αναιρέσεως εν μέρει ως απαράδεκτος και εν μέρει ως αβάσιμος, εν πάση δε περιπτώσει να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 75 Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς υπενθύμισε, στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνο στον βαθμό κατά τον οποίο ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης δύναται, αυτή καθαυτή, να έχει έννομες συνέπειες και ότι, επομένως, η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε. Η συνδρομή ενός τέτοιου συμφέροντος, το οποίο εκτιμάται κατά την ημερομηνία άσκησης της προσφυγής και αποτελεί την πρώτη και βασική προϋπόθεση κάθε ένδικης προσφυγής, πρέπει να αποδεικνύεται από τον προσφεύγοντα (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου, C-100/17 P, EU:C:2018:842, σκέψη 37).
- 76 Όπως ανέφερε επίσης το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 62 και 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει να είναι γεγεννημένο και ενεστώς. Δεν μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση. Το συμφέρον αυτό πρέπει, υπό το πρίσμα του αντικειμένου της προσφυγής, να υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεώς της, άλλως η προσφυγή είναι απαράδεκτη, και να διατηρείται μέχρι την έκδοση της δικαστικής απόφασης, άλλως παρέλκει η έκδοση απόφασης (απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψεις 56 και 57 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται μιας διαφοράς μπορεί να εξετάζει αυτεπαγγέλτως και σε κάθε στάση της δίκης αν εξέλιπε το συμφέρον του διαδίκου να εμμείνει στο αίτημά του, λόγω της επελεύσεως γεγονότος το οποίο συνέβη μετά την ημερομηνία του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης (πρβλ. απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου, C-100/17 P, EU:C:2018:842, σκέψη 38).
- 77 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς απαίτησε από τις αναιρεσείουσες να αποδείξουν το συμφέρον τους προς προβολή του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, ακόμη και αν υποτεθεί ότι είναι βάσιμος, όταν η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης βάσει του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως δεν δύναται να ικανοποιήσει τα αιτήματα του προσφεύγοντος (πρβλ. απόφαση της 9ης Ιουνίου 2011, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΚΤ, C-401/09 P, EU:C:2011:370, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 78 Όσον αφορά το σφάλμα που προβάλλεται ότι διέπραξε το Γενικό Δικαστήριο κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, επισημαίνεται ότι πράγματι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο προσφεύγων μπορεί να διατηρεί το έννομο συμφέρον του να ζητήσει την ακύρωση πράξεως η οποία καταργήθηκε εκκρεμούσης της δίκης, προκειμένου να υποχρεωθεί το όργανο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη να επιφέρει στο μέλλον τις δέουσες τροποποιήσεις και να αποτραπεί, κατ' αυτόν τον τρόπο, ο κίνδυνος επανάληψης της πλημμέλειας που προσάπτεται στην πράξη αυτή (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, Bank Mellat κατά Συμβουλίου, C-430/16 P, EU:C:2018:668, σκέψη 64).
- 79 Ωστόσο, όταν δεν έχει ουδέποτε υπάρξει έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ενδέχεται να εξακολουθεί να υφίσταται ένα τέτοιο συμφέρον προκειμένου να μην επαναλάβουν τα θεσμικά όργανα πλημμέλειες οφειλόμενες σε εσφαλμένη ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης.
- 80 Συνεπώς, στο μέτρο που κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής ακυρώσεως οι αναιρεσείουσες δεν απέδειξαν έννομο συμφέρον προβολής των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως και δεδομένου ότι το συμφέρον αυτό, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 75 και 76 της παρούσας απόφασης, πρέπει να εξετάζεται αν υφίσταται κατά την ημέρα άσκησης της προσφυγής και δεν

μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση, οι αναιρεσεύουσες δεν μπορούν να δικαιολογήσουν ένα τέτοιο συμφέρον επικαλούμενες την ανάγκη να αποτραπούν πλημμέλειες οφειλόμενες σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης εκ μέρους των θεσμικών οργάνων.

- 81 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να θεωρηθούν παραδεκτοί στο μέτρο που αφορούσαν την έκταση της έρευνας κατά των επιδοτήσεων, επισημαίνεται ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι επί της ουσίας οι λόγοι αυτοί αφορούν στοιχεία της εν λόγω έρευνας, όπως η επιδότηση, η ζημία ή ο αιτιώδης σύνδεσμος, δεν μπορεί να συνεπάγεται αφεαυτού ότι οι συγκεκριμένοι λόγοι προβάλλονται παραδεκτώς σε κατάσταση στην οποία οι αναιρεσεύουσες δεν έχουν αποδείξει ότι υφίσταται συμφέρον για την προβολή τους.
- 82 Συνεπώς, καλώς το Γενικό Δικαστήριο, στηριζόμενο στη νομολογία του Δικαστηρίου που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 75 και 76 της παρούσας απόφασης, κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 71 τη αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως έπρεπε να απορριφθούν ως απαράδεκτοι.
- 83 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 47 του Χάρτη, υπενθυμίζεται ότι, δεδομένης της προστασίας που παρέχει, αντικείμενο του άρθρου αυτού δεν είναι η τροποποίηση του συστήματος δικαστικού ελέγχου που προβλέπουν οι Συνθήκες, και δη οι κανόνες περί παραδεκτού των ευθειών προσφυγών που ασκούνται ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης, όπως προκύπτει επίσης και από τις επεξηγήσεις σχετικά με το άρθρο 47, οι οποίες πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 52, παράγραφος 7, του Χάρτη, να λαμβάνονται υπόψη για την ερμηνεία του Χάρτη (πρβλ. απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 97 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 84 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προστασία που παρέχεται από το άρθρο 47 του Χάρτη δεν επιτάσσει να μπορεί ο διοικούμενος να ασκεί άνευ όρων προσφυγή ακυρώσεως, ευθέως ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης, κατά νομοθετικών πράξεων της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 105).
- 85 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι αναιρεσεύουσες δεν μπορούσαν να υποστηρίξουν βασίμως ότι η απαίτηση να αποδείξουν ότι είχαν συμφέρον για την προβολή λόγου ακυρώσεως προσέβαλλε το δικαίωμά τους σε πραγματική προσφυγή, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- 86 Περαιτέρω, όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως των αναιρεσειουσών, το οποίο απορρέει από το εν λόγω άρθρο του Χάρτη, διαπιστώνεται ότι οι αναιρεσεύουσες δεν αμφισβητούν ότι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου οι παρεμβαίνοντες τοποθετήθηκαν επί του ζητήματος της ενστάσεως απαραδέκτου που προβλήθηκε από το Συμβούλιο για τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως. Συνεπώς, οι αναιρεσεύουσες δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίξουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν τους έδωσε τη δυνατότητα να τοποθετηθούν επί όλων των νομικών στοιχείων που ήταν κρίσιμα για την έκβαση της δίκης ούτε να προσκομίσουν τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της θέσεώς τους.
- 87 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι, υπό το πρίσμα της νομολογίας που απορρέει από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου εμπόδιζε τις αναιρεσεύουσες να προσφύγουν στη δικαιοσύνη αν το συμφέρον τους προς προβολή του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως γεννιόταν μετά τη λήξη της δίμηνης προθεσμίας του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αρκεί να επισημανθεί ότι σε μια τέτοια περίπτωση η εν λόγω νομολογία δεν θα εμπόδιζε, κατ' αρχήν, τις αναιρεσεύουσες να προβάλουν τους λόγους αυτούς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου.

88 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως καθώς και η αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

89 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.

90 Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ιδίου Κανονισμού, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

91 Δεδομένου ότι οι Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. και Csi Solar Power ηττήθηκαν ως προς την κύρια αίτηση αναιρέσεως, και το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζήτησαν την καταδίκη τους στα δικαστικά έξοδα, οι εταιρίες αυτές πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της αιτήσεως αναιρέσεως.

92 Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, η οποία παρενέβη στη διαδικασία της κύριας αιτήσεως αναιρέσεως, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

93 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε όσον αφορά την αντανάιρεση και ότι οι Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. καθώς και η Csi Solar Power ζήτησαν την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της αντανάιρεσης.

94 Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Συμβούλιο, το οποίο παρενέβη στη διαδικασία της αντανάιρεσης, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.**
- 2) Οι Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd και Csi Solar Power Group Co. Ltd καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα που αφορούν την κύρια αίτηση αναιρέσεως.**
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα που αφορούν την κύρια αίτηση αναιρέσεως.**
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα που αφορούν την αντανάιρεση.**
- 5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα που αφορούν την αντανάιρεση.**

(υπογραφές)